

Жалба, подадена на 18 септември 2008 г. — Bank Melli Iran/Съвет

(Дело T-390/08)

(2008/С 272/94)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bank Melli Iran (Техеран, Иран) (представител: L. Defalque, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да бъде отменен параграф 4, раздел В от приложението към Решение на Съвета 2008/475/ЕО от 23 юни 2008 г. относно ограничителни мерки срещу Иран, доколкото те се прилагат по отношение на Bank Melli Iran, нейните дъщерни дружества и нейните клонове,
- при условията на евентуалност, неприлагане в настоящия спор, въз основа на член 241 ЕО, на членове 15.2 и 7.2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 г.,
- във всеки случай, да бъде осъден Съветът да заплати съдебните разходи, в съответствие с член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят по настоящото дело иска отмяна на Решение 2008/475/ЕО на Съвета от 23 юни 2008 г. за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран⁽¹⁾, в частта, в която жалбоподателят е включен в списъка на физическите и юридическите лица, на образуванията и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси се замразяват въз основа на тази разпоредба.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи седем правни основания, изведени:

- от нарушение на съществените изисквания за форма, предвидени в Договора ЕО, на правните норми относно неговото прилагане, от злоупотреба с власт, както и от неспазването на член 7, параграф 2 от Обща позиция 2007/140/ОВППС⁽²⁾, тъй като обжалваното решение е прието в нарушение на правилото по член 7, параграф 2 от Обща позиция 2007/140/ОВППС за вземане на решение с единодушие,
- като инцидентно искане, от възражение за незаконосъобразност на член 15, параграф 2 от Регламент № 423/2007⁽³⁾, който предвижда вземане на решения с квалифицирано мнозинство,
- от нарушение на принципа на равно третиране, доколкото Съветът е наложил замразяване на финансовите средства и икономическите ресурси на жалбоподателя, без да е приложил тази мярка по отношение на други ирански банки, които са в същото положение,

- от нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като Съветът е наложил замразяването на финансовите средства и икономическите ресурси на жалбоподателя, при положение че Резолюция 1803 (2008) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации изисквала от държавите просто да проявяват бдителност по отношение на дейностите, осъществявани от установените на тяхна територия финансови институции с банки със седалище в Иран, включително с жалбоподателя,
- от нарушение на правото на защита, на правото на лицето да бъде изслушано и на правото на ефективно средство за съдебна защита, доколкото i) в Резолюция 1803 (2008) от държавите се искало просто да проявяват бдителност и ii) жалбоподателят не бил посочен в предишни резолюции на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации (Резолюции 1737 (2006) и 1747 (2007)); освен това, възприетите в тежест на жалбоподателя доказателства не му били съобщени,
- от нарушение на основното право на зачитане на собствеността,
- от нарушение на член 15, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 423/2007, тъй като Съветът е трябвало да посочи индивидуални и конкретни причини за решението си с оглед на обикновеното задължение за бдителност, съдържащо се в Резолюция 1803 (2008) и с оглед на третирането, прилагано спрямо останалите ирански банки,
- от нарушение на компетентността на Общността, тъй като замразяването на финансовите средства и икономическите ресурси на жалбоподателя представлявало почти наказателно-правна санкция, още повече, че в случая не ставало въпрос за транспониране на резолюция на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, понеже Резолюция 1803 (2008) не предвижда мярката замразяване.

⁽¹⁾ ОВ L 163, 2008 г., стр. 29.

⁽²⁾ Обща позиция 2007/140/ОВППС на Съвета от 27 февруари 2007 г. относно ограничителните мерки срещу Иран (ОВ L 61, 2007 г., стр. 49).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 г. относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 103, 2007 г., стр. 1).

Определение на Първоинстанционния съд от 2 септември 2008 г. — Hamdi/Съвет(Съединени дела T-75/07 и 363/07)⁽¹⁾

(2008/С 272/95)

Език на производството: нидерландски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 117, 26.5.2007 г.